

SVIZOVE STRANI

[novice]

10. februar 2005 * Ljubljana

Seja Programskega sveta za nadaljnje izobraževanje in usposabljanje strokovnih delavcev v vzgoji in izobraževanju

Teden po ustanovni seji so se člani Programskega sveta za nadaljnje izobraževanje strokovnih delavcev v vzgoji in izobraževanju zbrali že na drugi seji. V prihodnjih dveh šolskih letih bo programski svet zbiral predloge posodobitvenih programov. Ti so namenjeni seznanjanju zaposlenih s strokovnimi novostmi, z novimi didaktičnimi prijemmi in vzgojno-izobraževalnimi programi ter s kurikularnimi in sistemskimi novostmi.

Programski svet bo razpisal tudi teme, namenjene strokovnemu razvoju, in sicer naslednje sklope: mentorstvo, vodenje in sodelovanje; podpiranje strokovne avtonomije, odgovornosti in profesionalne ter osebnostne rasti; usposabljanje za vseživljenjsko učenje; aktivno državljanstvo, enake možnosti in preprečevanje socialne izključenosti; spodbujanje zdravju in okolju prijaznega načina življenja; spodbujanje interesa za naravoslovje; izobraževanje izobraževalcev v podjetjih.

10. februar 2005 * Ljubljana

Srečanje skupine za svetovalno delo na Svizovem telefonu

V sklopu akcij, ki jih je predlagal za zmanjšanje nasilja nad svojimi člani Glavni odbor Sviza, se je že februarja začelo usposabljanje svetovalcev za delo na posebnem telefonu. Ta je od konca zimskih počitnic na voljo vsem, ki potrebujejo pomoč glede nasilja. Telefon je povsem anonimen. Od svetovalcev lahko dobite psihosocialno pomoč, pravne nasvete in informacije. Svetovali vam bodo, kako se spoprijeti z nasiljem na delovnem mestu, kako reševati spore, se odzvati na spolno nadlegovanje, kako nenasilno komunicirati z učenci, dijaki in starši ... Dobite lahko tudi podatke o nasilju v družini, izveste kaj več o projektih, izobraževanjih, seminarjih in usposabljanjih na temo preprečevanja in obravnave nasilja ter se pozanimajte o ustanovah in programih, ki ponujajo različne oblike pomoči osebam žrtvam nasilja.

11. in 12. februar 2005 * Bruselj

Mednarodna konferenca o bolonjski deklaraciji

Maja letos bo v Bergnu na Norveškem potekala ministrska konferenca, na kateri bo glavna tema kakovost študijskih programov. Šolski ministri evropskih držav naj bi skušali pripraviti enotna merila in navodila za ocenjevanje kakovosti študija v posameznih državah. V Bruslju pa je sredi februarja letos potekala mednarodna konferenca, namenjena pregledu dosežkov od sprejetja bolonjske deklaracije do zdaj s stališča akademikov. Srečanje je pripravila Izobraževalna internacionala. Več si preberite v rubriki Mednarodno.

14. februar 2005 * Ljubljana

3. seja delovne skupine za ureditev položaja računalnikarjev

O težavah računalnikarjev in sklepih z zadnje seje njihove delovne skupine lahko berete v rubriki V središču.

28. februar in 1. marec 2005 * Laško

Izobraževalni seminar za sindikalne zaupnice in zaupnike v osnovnih šolah

Prvi od štirih izobraževalnih seminarjev za sindikalne zaupnice in zaupnike v osnovnih šolah je potekal v Laškem. Seminarja se je udeležilo 57 (53 %) od 107 vabljenih s področja 11 območnih odborov.

3. in 4. marec 2005 * Bled

Izobraževalni seminar za sindikalne zaupnice in zaupnike v osnovnih šolah

Od 93 vabljenih sindikalnih zaupnic in zaupnikov z osmih območnih odborov jih je prišlo na izobraževalni seminar na Bledu 61 (66 %). Kot na vseh dozdajšnjih izobraževalnih seminarjih, smo tudi na obeh osnovnošolskih med udeleženci izpeljali anketo o tem, kako zadovoljni so s seminarjem. Izsledke najdete na naši spletni strani.

5.-7. marec 2005 * Vilna

Seminar o socialnem dialogu

V Litvi je potekal zadnji iz sklopa treh mednarodnih seminarjev o socialnem dialogu. Na njem so govorili o razvoju in ravni socialnega dialoga v posameznih državah udeleženkah, o kolektivnih pogajanjih ter evropskih direktivah glede delovnih pogojev.

[uvodnik]

Gledati naprej

Ko smo se pred dnevi - v novih prostorih Sviza na Oražnovi ulici v Ljubljani - pogajalci sindikatov javnega sektorja sestali z vladnimi, je bilo v minutah pred začetkom pogovorov čutili napetost. Zanesljiv znak, da se bo nekaj zgodilo. Razlog ni bila že nekaj časa napovedovana predstavitev vladnega predloga sprememb Zakona o sistemu plač v javnem sektorju s strani dr. Gregorja Viranta, temveč pričakovanje, da bosta pogajalski strani po začetnem nekajkratnem tipanju in ovinkarjenju položili na mizo prve karte (drugi bi rekli, da bosta prekržili meče) glede uskladitve izhodiščne plače v javnem sektorju za to leto.

Po predstavitvi sprememb zakona - te so precej manj radikalne od mesec dni starih vladnih napovedi - in nekaj vpludnostnih komentarjih k povedanemu sta se pogajalski strani strastno lotili zavzemanja izhodiščnih položajev za pogajanja. Moje pogajalske izkušnje govori, da napake, ki jo narediš pri izhodiščni pogajalski poziciji, ne moreš več zlahka popraviti. Popraviš jo lahko le, če ti pogajalec na drugi strani to dopusti. Seveda njegova velikodušnost ni zastonj, temveč ti jo drago zaračuna. Na videz je stvar preprosta: vlada ponuja 1,25-odstotni dvig izhodiščne plače, sindikati pa zahtevamo 3,04-odstotno povišanje. A videz vara. Vlada se želi o izhodiščni plači usklajevati hkrati s spremembami zakona; sindikati se hočemo najprej dogovoriti o višini izhodiščne plače, dogovore parafirati in se šele nato lotiti sprememb zakona. Vlada v zakonu predlaga posebno proračunsko postavko, na kateri bi se vsako leto do leta 2009 zbirala polovica sredstev dogovorjene uskladitve. Sindikati smo do predloga zadržani.

Čeprav smo v Svizu prepričani, da nam tudi letos pripadajo

povišani dodatki, za katere smo se dogovorili v aneksu h kolektivni pogodbi za vzgojo in izobraževanje leta 2002, in celo kljub zagotovitvi nove vlade, da bo podpisane pogodbe spoštovala, vseeno ni nobenega trdnega zagotovila, da se bo to tudi res zgodilo. Niti še ni jasno, ali velja že dogovorjena višina regresa za to leto. Da o razliki v višini povišanj izhodiščne plače, ki se zdi zlahka premostljiva, celo nebitvena, sploh ne govorim. Dovolj se je spomniti besnega napada "rožnatega" dnevnika na nedopustno visoke plače v javnem sektorju ob hkratnih očitkih o slabo opravljenem delu. Slabo delo učiteljev komentator dokazuje z zadnjimi dosežki na TIMSS-u. Spomnim se, kako začuden sem bil pred leti, ko mi je nemški sindikalni kolega pripovedoval, da so se sindikati javnega sektorja odločili za splošno stavko, ker na pogajanjih ni bilo mogoče premostiti manj kot enega odstotka razlike med pogajalci. Pred desetimi leti se v Sloveniji za en odstotek ne bi nihče niti usedel za pogajalsko mizo, kaj šele, da bi mislil na stavko. Zdaj smo ob začetku pogajanj za letošnje izhodiščno plačo v zelo podobnem položaju, kar je še en zgovoren znak, da je tranzicije konec. Nič manj me takrat ni presenetilo, da v boju za višjo plačo po berlinskih ulicah skupaj stavkajo vozniki javnih prevoznih podjetij, učitelji, zdravniki, policaji in državni uradniki.

Po sprejetju Zakona o javnih uslužbcih in zelo verjetno neizbežni vpeljavi novega plačnega zakona je postalo očitno, da so se tudi pri nas iztekli časi samostojnim pogajanjem in stankam sindikatov posameznih dejavnosti in poklicev. Za Sviz so bili to uspešni časi, a treba je gledati naprej.

BRANIMIR ŠTRUKELJ,
glavni tajnik Sviza

[v središču]

Deklice za vse

► **Izjemen napredek v informacijsko-komunikacijski tehnologiji - njen hiter razmah in vse večja razširjenost - nam je precej olajšal delo in življenje. S tem se strinja jo tudi računalnikarji-organizatorji informacijskih dejavnosti, vendar ...**

Šolsko ministrstvo je pred leti začelo več vlagati v računalniško opremljenost osnovnih šol. Da bi bila ta oprema tudi ustrezno izkoriščena ter da bi se zboljšal pouk in postal bolj pester, je leta 1997 vpeljalo delovno mesto računalnikar-organizator informacijskih dejavnosti (ROID). Predvideno je bilo, da bo ROID pomagal pri izpeljavi računalniško podprtega pouka posameznih predmetov ter skrbel za promocijo uporabe programske in strojne opreme med učitelji in učenci. Skrbel naj bi tudi za računalniško opremo in njeno vzdrževanje ter sodeloval pri razvojno-raz-

iskovalnih projektih. Približno tako je bil določen normativ pred osmimi leti.

Do zdaj se je na tem področju marsikaj spremenilo. Le normativi ne. V vsem tem času niso bili ne obravnavani ne popravljeni. ROID ima kljub velikim spremembam ter zmeraj novi tehnologiji, ki se pojavlja tako rekoč vsak dan, za dodatno izobraževanje na voljo pet dni na leto. Torej enako kot pred osmimi leti. Računalnikar je prepuščen samemu sebi in mora največkrat sam poskrbeti za svoje izobraževanje (največkrat tudi na svoje stroške in v prostem času), če želi, da bo znal končnim uporabnikom

ponuditi ustrezno podporo. Nenazadnje pa tudi zaradi samozavesti - že marsikateri učenec na razredni stopnji namreč daje vtis, kot da se je že rodil s tipkovnico in miško v roki. Omemba, da so vrtni in šole mnogo bolj opremljeni (kvantitativno) s programsko in strojno opremo, za katero mora skrbeti ROID, pa je tako ali tako skoraj odveč.

Strokovne službe šolskega ministrstva in druge pristojne ustanove postavljajo zmeraj nove zahteve po uporabi sodobne tehnologije v šolah, vodstva šol pa z nekaj improvizacije brez kakršnih koli normativov in organizacijskih navodil breme prevažajo na računalnikarja-organizatorja informacijskih dejavnosti.

Povprečni ROID je prava "deklica za vse", saj opravlja delo vseh profilov, od vodstvenega do hišniškega. Ob

začetku šolskega leta sestavlja urnik in vpisuje učence v sezname, dela inventuro v knjižnici, izdeluje različna statistična poročila, poskrbi za transport strojne opreme in podatkovnih baz, popravlja

stare računalniške sisteme, spremlja zakonodajo in "snema" učne načrte s svetovnega spleta. Poskrbi tudi, da so različna priznanja in spričevala pravočasno in estetsko natisnjena. Ob tem včasih zvrta v steno še kakšno luknjo, da

razširi lokalno mrežo, po opravljenem delu pa pridno vse počisti in luknjo zaida.

Na zadnjem sestanku delovne skupine so računalnikarji-organizatorji informacijskih dejavnosti zato sklenili, da bodo skušali zboljšati svoj položaj. Radi bi, da se jim zniža normativ s 45 na 22 oddelkov ter da se v tem normativu upoštevajo tudi oddelki podaljšane bivanja in vrtca, kadar so slednji priključeni šoli. Predlagali so še, da bi se jim učne ure priznavale kot pedagoške, kadar samostojno delajo v razredu z učenci. Predvideno je, da naj bi se ROID in učitelj nekega predmeta, pri katerem bo potekal pouk z uporabo računalniške tehnologije, skupaj pripravljala na pouk in da bi ROID sodeloval pri izpeljavi, dejansko pa je ROID pri tem pouku pogosto sam. Za delo na dveh ali več zavodih zahtevajo poseben dodatek, upajo pa tudi, da jim bo uspelo povečati normativ dodatnega izobraževanja ter da bo ministrstvo čim prej posodobilo opis del in nalog računalnikarja-organizatorja informacijskih dejavnosti.

SANDI MODRIJAN

Sandi Modrijan

Šrilanški otroci v slovenskih šolskih klopeh

Strokovnjaki poudarjajo, da je za otroke s prizadetih območij v Aziji najpomembnejše, da se čim hitreje vrnejo v šole, saj bodo ob pouku in druženju s sošolci in učitelji najhitreje preboleli vse grozote potresa in cunamijev. Po tej naravni nesreči so na pobudo upokojene učiteljice Marjanice Kočevar na Dolenjskem in v Beli krajini pripravili akcijo zbiranja pomoči za prizadeta območja. Pridružil se je tudi Območni odbor Sviza Novo mesto. Njegova predsednica Jožica Unetič je začela zbiralno akcijo najprej v svoji šoli, nato še v območnem odboru. Po njeni zaslugi se bo 40 otrok s Šri Lanke lahko vrnilo v šolske klopi že zelo kmalu. Območnemu odboru Novo mesto je namreč uspelo zelo hitro zbrati 315.000 tolarjev, kolikor stane 40 kompletov šolskih miz in stolov. Pohišstvo je izdelano po načrtih arhitekta Milana Kovača in ga lahko sestavijo učenci sami.

V akciji zbiranja pomoči za otroke na Šri Lanki so se zelo izkazali tudi učiteljice, učitelji in učenci na osnovnih šolah Vinica in Stopiče na Dolenjskem. Zbrali so veliko šolskih potrebščin in drugih uporabnih stvari, ki bodo odpotovale na Šri Lanko z naslednjim konvojem. Vsi, ki bi želeli kaj prispevati za otroke na prizadetih območjih, lahko pišete na elektronski naslov Marjanca.Kocevar@siol.net.

SVIZOVE STRANI

[mednarodno]

Mednarodna konferenca o bolonjski deklaraciji

V Bruslju je sredi februarja letos potekala mednarodna konferenca, katere namen je bil opredeliti vlogo akademikov, raziskovalcev in njihovih sindikatov v bolonjskem procesu. Konference se je udeležilo 60 predstavnikov sindikatov iz 21 držav, ki so pristopile k uresničevanju bolonjske deklaracije. Sodelovali so tudi visoki predstavniki EU iz visokega šolstva, z Izobraževalne internacionale, ETUCE-ja in strokovnjaki, ki se ukvarjajo z bolonjskim procesom.

David Coyne, direktor Evropske komisije za šolstvo in kulturo, je napovedal da bodo v prihodnje odločali o bolonjskem procesu tudi sindikati, povezani z visokim šolstvom. Predstavniki študentov so lahko soodločali vse od leta 2001 in so v ta namen prejeli tudi sredstva EU, zaposleni v visokem šolstvu pa te možnosti do zdaj niso imeli. Dejstvo je, da rektorji kot delodajalci ne morejo dovolj kako-

vostno zastopati interesov zaposlenih kot delojemalcev.

Navzoči so se seznanili tudi s slabostmi bolonjskega procesa in možnimi negativnimi posledicami. Glede na to, da visoko šolstvo spreminja po bolonjskih načelih vse več držav, ki so med seboj bolj ali manj različne, je nemogoče pričakovati in zahtevati popolno skladnost med sistemi posameznih držav. Cilj je (in mora ostati) podobnost, ne pa enakost. Prav tako model 3+2+2 ni najboljši v vseh primerih, predvsem seveda ne pri tistih študijih, pri katerih bi bolonjska deklaracija poslabšala uveljavljene standarde. Po mnenju strokovnjakov pri vpeljevanju sprememb v visokem šolstvu ne smemo pozabiti na socialno razsežnost bolonjske deklaracije - omogočiti izobraževanje čim več posameznikom. Pravo nasprotje tej usmeritvi je odločitev Velike Britanije. Tam bodo morali od leta 2006 vsi študenti plačevati visoke šolnine. Eden od udeležencev konference iz Velike Britanije je celo priznal, da njihove fakultete raje vpisujejo tuje študente iz tretjega sveta, ker ti plačajo več!

Države bi morale spoznati tudi koristi vlaganja v raziskovalne organizacije, zato so se udeleženci strinjali, da je nujno povezati izobraževanje in raziskovanje. Šele z večjim vlaganjem v izobraževanje in razvoj bo dosežen temeljni cilj bolonjskega procesa - višja kakovost izobrazbe.

Svizov telefon za nenasilje

Ste žrtev nasilja na delovnem mestu, želite rešiti spor, vas spolno nadlegujejo, doživljate nasilje v družini ali v komunikaciji z učenci, dijaki in starši? Pokličite na Svizov telefon za nenasilje 01 244 09 18, vsak torek od 16. do 18. ure in vsak četrtek od 13. do 15. ure. Naše svetovalke in svetovalci vam bodo ponudili pomoč, pravne nasvete in informacije.

Svizov telefon za nenasilje

**01 244 09 18
torek od 16. do 18. ure
četrtek od 13. do 15. ure**

[pogajanja]

Tudi februarja so se nadaljevala pogajanja med pogajalskima skupinama vlade in reprezentativnih sindikatov javnega sektorja. Medtem ko je vlada svoja izhodišča pri pogajanjih za vpeljavo novega plačnega sistema v javnem sektorju predstavila že na zadnji januarski seji, je sindikalna stran to storila 2. februarja letos. Sindikati so vladi znova predlagali, da bi se s 1. julijem letos izhodiščne plače za prvi tarifni razred povišale za 3,04 odstotka. Tako bi se izhodiščna plača povečala v višini celotne osnove za uskladitev plač v skladu z dogovorom o višini in načinu uskladitve osnovnih plač ter regresa za letni dopust za letos in lani. Izhodiščna plača bi tako znašala 55.382 tolarjev.

Sindikati so izračunali, da je prišlo do znatnega zaostanka pri rasti plač v javnem sektorju v primerjavi s povprečno rastjo plač v zasebnem sektorju. V večini dejavnosti javnega sektorja so lani plače realno celo padle, ker ni bila izpeljana uskladitev izhodiščne plače v višini celotne osnove za uskladitev. Zakon o sistemu plač v javnem sektorju (ZSPJS) se še zmeraj ne uresničuje v celoti (predvsem kar zadeva izplačilo plač in postopno odpravo plačnih nesorazmerij), zato tudi še ni pogojev, da bi usklajevali plače v višini zgolj polovične osnove, medtem ko bi bila druga polovica namenjena odpravi plačnih nesorazmerij. Vodja vladne pogajalske skupine je kljub temu izjavil, da bo vlada vztrajala, da se polovica predvidene eskalacije uporabi za odpravljanje plačnih nesorazmerij.

Vlada je 10. februarja letos na svoji seji sprejela sklep, s katerim je določila višino uskladitve plač v javnem sektorju za letos. Ta sklep je sindikate javnega sektorja zelo presenetil, saj po njihovem mnenju vlada s takim enostranskim sklepom vnaprej zavrača možnost pogajanj in socialni dialog kot način urejanja odnosov med socialnimi partnerji. Sindikati so po sestanku 14. februarja letos izrazili pričakovanje, da bo vlada sporni sklep umaknila, saj v nasprotnem primeru pogajanja o usklajevanju izhodiščnih plač niso smiselna.

Tri dni pozneje je vlada na predlog koordinacijske skupine ministrov za sistem plač v javnem sektorju potrdila vsebinska izhodišča za usklajevanje s sindikati. Ostala je na stališču, da se plače v javnem sektorju z letošnjim 1. julijem uskladijo za 1,25 odstotka ter da se hkrati oblikujejo sredstva v enaki višini za financiranje nesorazmerij v osnovnih plačah.

Minister za javno upravo dr. Gregor Vrant, ki se je udeležil naslednjega kroga pogajanj 23. februarja letos, je sindikalni strani predstavil predlog sprememb in dopolnitev zakona o sistemu plač v javnem sektorju. Pojasnil je tudi, da je vladni sklep o 1,25-odstotnem zvišanju plač 1. julija letos le njihovo izhodišče za pogajanja. To pomeni, da bo vlada kljub sprva drugačnim predvidevanjem glede višine uskladitve izhodiščnih plač nadaljevala socialni dialog s sindikati. Pogajalski strani sta se sporazumeli še, da se bosta najprej dogovorili o uskladitvi plač, nato pa še o spremembah in dopolnitvah ZSPJS. V tem krogu pogajanj je vlada tudi obvestila sindikate o zmanjšanju nabora orientacijskih delovnih mest z 240 na 90 ter predstavila glavne razloge za to. Sindikati so prejeli od vladne strani tudi bazo podatkov iz informativne prevedbe plač v nove plačne razrede. Ti podatki jim bodo zelo koristili pri pripravi sindikalnega predloga za umestitev orientacijskih delovnih mest v plačne razrede. Pogajanja naj bi se po novem nadaljevala vsak teden.

[pravna pisarna] Piše: TONE SELIŠKAR

Strokovno izobraževanje in spopolnjevanje zaposlenih

Pravico in dolžnost do izobraževanja in dodatnega usposabljanja urejata Zakon o delovnih razmerjih (ZDR) v členih 172. in 173. ter Kolektivna pogodba za dejavnost vzgoje in izobraževanja v RS (KP VIZ) v 17. poglavju.

Vsak zaposleni ima pravico in dolžnost do stalnega izobraževanja, spopolnjevanja in usposabljanja v skladu s potrebami delovnega procesa. Tudi delodajalec mora zagotoviti tako izobraževanje in usposabljanje, če to zahteva delovni proces. Prav tako je delodajalec dolžnost zagotoviti tako izobraževanje, če se je mogoče z dodatnim izobraževanjem ogniti odpovedi pogodbe o zaposlitvi iz razloga nesposobnosti ali poslovnega razloga. Trajanje in potek izobraževanja ter medsebojne pravice stranki načeloma uredita s pogodbo. Menim, da bi morala biti taka pogodba obvezno sklenjena predvsem v primerih, ko gre za izobraževanja, ki trajajo dlje in ki jih financira zavod. Po drugi strani pa sklenjena pogodba z delodajalcem zagotavlja tudi večjo pravno varnost. V pogodbi bi morale stranke predvsem opredeliti čas izobraževanja - rok, do katerega bo delavec končal izobraževanje - medsebojne finančne obveznosti, sankcije v primeru, da delavec izobraževanja ne konča v roku ali ga sploh ne konča, ter obveznosti strank po koncu izobraževanja.

KP VIZ ureja izobraževanje v 17. poglavju. Enako kot ZDR določa dolžnost delavca, da se stalno izobražuje in usposablja, hkrati pa tudi dolžnost zavoda, da delavcem z najmanj V. stopnjo izobrazbe omogoči najmanj 5 dni strokovnega izobraževanja na leto ali 15 dni na vsaka tri leta, drugim zaposlenim pa najmanj dva dni na leto ali šest dni na vsaka tri leta.

Poseben inštitut izobraževanja je izobraževanje za pridobitev javno veljavne izobrazbe. Ta inštitut je posebnost KP VIZ in ga v drugih kolektivnih pogodbah ne zasledimo. V primeru takega izobraževanja je delavčeva dolžnost, da se izobražuje, če ga zavod napoti na izobraževanje zaradi pridobitve javno veljavne izobrazbe. Delavec, ki se za pridobitev javno veljavne izobrazbe izobražuje v interesu zavoda, ali delavec, ki ga na tako izobraževanje napoti zavod, sklene z zavodom pogodbo o izobraževanju. V njej se uredijo medsebojne pravice in obveznosti. Vsaj minimalne sestavine take pogodbe so navedene zgoraj.

Izobraževanje za pridobitev javne izobrazbe zajema dve obliki izobraževanja, ki sta pomembni predvsem z vidika pravic in obveznosti zavoda in zaposlenega. Prva je izobraževanje v interesu zavoda in napotitev na izobraževanje, druga oblika pa izobraževanje v lastnem interesu. Pri izobraževanju v interesu zavoda in napotitvi ima zaposleni več pravic, medtem ko je pri izobraževanju v lastnem interesu obseg pravic ožji (s pogodbo se lahko tudi razširi).

V prihodnji Pravni pisarni bomo pisali o pravicah in obveznostih obeh strani.

[predstavitve]

Območni odbor Ptuj

Območni odbor Ptuj ima 1.164 članov. Zaposleni so v osnovnih šolah, vrtcih, dijaškem domu, na ljudski univerzi in v srednjih šolah. Ustanovili smo tudi sekcijo upokojenih članov, sicer pa želimo v sindikat pritegniti vse zaposlene v vzgoji in izobraževanju na našem območju. Tako bodo lahko tudi ti, ki zdaj še niso v Svizu, koristili vse ugodnosti. Naš sedež je na Trstenjakovi 9 na Ptuj, kjer imamo najeto pisarno. Obiščete nas lahko vsak torek od 14. do 15. ure, po dogovoru tudi še kakšen drug dan, po telefonu smo dosegljivi vsak dan.

Območni odbor Ptuj vodim Danica Zelenik. Sem učiteljica matematike in fizike in od leta 1986 delam na Osnovni šoli Cirkulane - Zavrč, sicer pa ta poklic opravljam že 28 let. Pedagoško delo imam rada in zmeraj znova ugotavljam, da mi učenci dajejo potrebno energijo za nove naloge. Sem tudi članica upravnega odbora Kulturnega društva Zavrč in mentorica folklorne skupine v šoli. Matematika in ples sta dobra kombinacija.

Predsednica območnega odbora Ptuj sem postala šele pred kratkim - 1. oktobra lani - in s sindikalnim delom se tako celostno srečujem prvič. V veliko pomoč sta mi Marjan Gojkovič, moj predhodnik na mestu predsednika območja, in Zorica Šimunič, ki je predsednica sosednjega območnega odbora Ormož. Ugotavljam, da sem zmeraj razmišljala kot "sindikalistka". Ne branim se dela in ga opravljam z vso odgovornostjo. Ne morem pa sprejeti krivice, neprijaznosti in dvoličnosti. Ni me strah povedati svojega mnenja, saj mi predstavlja največjo avtoriteto strokovni pristop in pristen človeški odnos. Rada imam odkrit pogovor, sodelovanje, iskreno prijateljstvo. Nove naloge v sindikatu so podaljšale moj delovni dan, a sem bogatejša za srečanja s čudovitimi ljudmi, ki jim ni vseeno za sočloveka.

V sodobnem času je vse preveč egoizma in naš sindikat je prava svetla točka. Prizadeva si za boljši položaj svojih članov, je enakovreden partner pri pogajanjih, pomaga nam odpravljati težave. Ali znamo člani to dovolj ceniti?

Delo našega območnega odbora je že dobro utečeno. Našim članom ponujamo organizirano kopanje v Termah Ptuj (enkrat na teden), solidarnostno pomoč, kratkoročna posojila, uporabo počitniških zmogljivosti, zavarovanje odgovornosti pri zavarovalnici Grawe, ogleda kulturnih prireditev in turističnih znamenitosti, svetovanje v pravni službi Sviza v Ljubljani, sodelovanje pri podelitvi Žgečevih priznanj in še marsikaj. Decembra lani smo si ogledali božični Dunaj, marca pa potujemo v Benetke.

Sindikalnih zaupnikov je 26, pod mojim vodstvom pa smo se sestali že dvakrat. Februarja letos smo se sestali sindikalne zaupnice in zaupniki v osnovnih šolah, in sicer z namenom, da bi vsak od nas s pomočjo sodelavcev oblikoval predloge, kako zmanjšati administracijo v devetletni osnovni šoli. Kot predstavnik srednjih šol je bil navzoč tudi podpredsednik našega območnega odbora Mitja Jabločnik. Sestali smo se na osnovni šoli Hajdina, ki je vpeljala devetletni program že v prvem krogu. Ravnatelj nas je prijazno sprejel in nam skupaj z učiteljico razrednega pouka predstavil njihove izkušnje z administracijo v programu devetletke ter odgovarjal na naša vprašanja. Takega sodelovanja z ravnatelji si še želimo.

Na našem območju prihaja predvsem v osnovnih šolah do neprijetnih odzivov učencev, staršev in okolice. Učenci imajo veliko pravic. Tudi učitelji in drugi delavci šole se moramo počutiti pri svojem delu varni, poslušani in upoštevani. Vodstvo sindikata se trudi, veliko pa lahko v svojem okolju naredimo tudi sami. Številčnejši in enotnejši bomo tudi močnejši v okolici, ki šoli pogosto ni naklonjena.

Želimo si sodelovati. Prihodnje sestanke bomo pripravili še na drugih šolah in tako spoznali delovna okolja na vsem našem območju.

Danica Zelenik